

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/56/2022
Identifikačné číslo spisu:	6119010744
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6119010744.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného C. J. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom 27. februára 2024 v Bratislave, o dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. novembra 2021, sp. zn. 4To/84/2021, takto

rozhodol:

I. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. novembra 2021, sp. zn. 4To/84/2021 a rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 19. júla 2021, sp. zn. 7T/56/2019 bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku p o r u š e n ý z á k o n v ustanoveniach § 2 ods. 12 Trestného poriadku, § 285 písm. c) Trestného poriadku a § 319 Trestného poriadku v p r o s p e c h obvineného C. J..

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. novembra 2021, sp. zn. 4To/84/2021 a rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 19. júla 2021, sp. zn. 7T/56/2019 z r u š u j e .

Z r u š u j e aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II. Okresnému súdu Banská Bystrica p r i k a z u j e , aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej tiež „okresný súd“) v poradí druhým rozsudkom z 19. júla 2021, sp. zn. 7T/56/2019 oslobodil obvineného C. J. (ďalej tiež „obvinený“) podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

- ako štatutárny orgán - predseda predstavenstva spoločnosti ALFEX, a.s., so sídlom Zvolenská cesta 5, Banská Bystrica, IČO: 36 035 947, pre účely vtedy prebiehajúceho dokazovania v obchodno-právnom

konaní evidovanom v agende Okresného súdu Banská Bystrica pod spisovou značkou 60Cb/163/2013, v právnej veci žalobcu ALFEX, a. s. proti žalovanému Miroslav Uhrík - ELEKTROPROGRES, so sídlom Hliny 17, Badín, IČO: 37 331 370, o zaplatenie sumy 63.078,81 Eur s príslušenstvom:

- 1. zabezpečil, aby v budove Okresného súdu Banská Bystrica, Skuteckého 28, počas pojednávania súdu v súdnom konaní sp.zn.60Cb/163/2013 a v dobe po tom, ako žalovaný v rámci svojej právnej obrany vzniesol námietku premlčania nároku uplatňovaného žalobcom, bol dňa 13. júna 2014 predložený do konania sfaľovaný listinný dôkaz v podobe listiny „uznanie záväzku (podľa § 323 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník)" zo dňa 24. augusta 2012, na ktorej bolo deklarované, že ju mal podpísať sám zamestnanec žalovaného subjektu Miroslav Uhrík - ELEKTROPROGRES, menom G. J., zomrelý dňa XX. M. XXXX, naposledy bytom P. D. XX, J. J.,

- 2. zabezpečil, aby boli podaním žalobcu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica, Skuteckého 28, do spisu súdneho konania sp. zn. 60Cb/163/2013, dňa 7. novembra 2014 doručené sfaľované listinné dôkazy v podobe troch dodacích listov č. 2016, č. 2017 a č. 2043, na ktorých bolo deklarované, že ich tiež mal podpísať sám zamestnanec žalovaného subjektu Miroslav Uhrík - ELEKTROPROGRES menom G. J., zomrelý dňa X. M. XXXX, naposledy bytom P. D. XX, J. J., pričom následné znalecké dokazovanie nariadené súdom v odbore písmo-znalectva u všetkých týchto predložených listín preukázalo, že na uvedených štyroch listinách nie sú pravé podpisy zamestnanca G. J., tieto listinné dôkazy neboli odrazom skutočných okolností a boli predložené s úmyslom, aby bol subjekt žalobcu úspešný v petite žalobného návrhu, keďže sa v priebehu trvania konania tiež javilo, že by nárok žalobcu mohol byť v časti sporu vyhodnotený súdom ako už premlčaný, hoci to v konečnom dôsledku nemalo reálne vplyv na priznanie všetkých nárokov žalobcovi,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obvinený.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „krajský súd") uznesením z 11. novembra 2021, sp.zn.4To/84/2021 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Na podnet C. A. a generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu, z dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, podala dovolanie ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej tiež „ministerka spravodlivosti" alebo „dovolateľka"). Ministerka spravodlivosti súdom vytkla, že nesprávne zistili skutkový stav a oslobodenie obvineného spod obžaloby je rozporné s výsledkami vykonaného dokazovania. Podľa dovolateľky na rozdiel od záverov vo veci konajúcich súdov, bolo vykonanými dôkazmi spoľahlivo preukázané, že obvinený vedel, že v obchodnoprávnom konaní boli predložené sfaľované dôkazy v podobe uznania záväzku z 24. augusta 2012 a troch dodacích listov č. 2016, č. 2017 a č. 2043, a taktiež malo byť preukázané, že to bol práve obvinený, ktorý tieto sfaľované dôkazy predložil v obchodnoprávnom konaní vedenom pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/163/2013. Súdy prehliadli predovšetkým obsah vykonaného dôkazu v podobe zápisnice z pojednávania pred Okresným súdom v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 60Cb/163/2013 konaného 24. októbra 2012. V predmetnej zápisnici sa obvinený jasne vyjadroval k údajným okolnostiam podpisu uznania záväzku z 24. augusta 2012 nebohým pánom J. (ktorého podpis na predmetnej listine bol sfaľovaný - pozn. dovolacieho súdu), keď na otázku samosudkyne kde a za prítomnosti, ktorých osôb bolo uznanie záväzku podpísané uviedol: „Bolo to podpísané v spoločnosti ALFEX, konkrétne v mojej kancelárii, bolo to podpísané uvedený deň ráno, za prítomnosti nášho kolegu T.." Ďalej na otázku kto vypracoval toto uznanie dlhu, obvinený uviedol: „Takéto uznanie dlhu používame bežne... je to štandardné tlačivo, ktoré máme v systéme." Taktiež na otázku prečo obvinený nepredložil uznanie záväzku ako prílohu k žalobe a prečo ho neuviedol vo svojej výpovedi v mesiaci február 2014, k tomu uviedol: „Moja odpoveď len potvrdzuje, to čo som už povedal, my sme toto uznanie záväzku nepodpisovali s cieľom použiť ho v súdnom spore... Toto sme urobili pre potrebu nášho rokovania s bankami o financovaní našej firmy a bolo to priložené pri dokumentoch, ktoré máme v súvislosti s úverom a z rokovaní s bankami, takže ja som to potom dohľadal a doložili sme to do spisu - dodatočne." Z predmetných výpovedí obvineného v obchodnoprávnom konaní podľa

názoru dovolateľky vyplýva nielen, že obvinený mal iniciovať podpísanie uznania záväzku, poskytol formulár, ktorý podľa jeho tvrdení aj pán J. podpísal, ale aj z výpovedí obvineného v obchodno-právnom konaní jednoznačne vyplýva, že to bol C. J., ktorý sfaľované uznanie záväzku predložil obchodnému súdu ako dôkaz do spisu. Vyššie citovaný obsah zápisnice z pojednávania dňa 24. októbra 2012, bol vykonaný ako dôkaz a vyššie uvedený obsah zápisnice bol súdmi pri hodnotení vykonaných dôkazov opomenutý. Podľa názoru dovolateľky s poukazom na výpoveď obvineného na pojednávaní dňa 24. októbra 2012, vo veci konajúce súdy pri zisťovaní skutkového stavu dospeli k nesprávnemu záveru o pochybnostiach o jeho vine a nesprávne uplatnili trestnoprávnu zásadu „in dubio pro reo“ v jeho prospech.

Súčasne ministerka spravodlivosti poukázala na dodatočne doručený podnet generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej tiež „generálny prokurátor“), na podanie dovolania v neprospech obvineného z dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku. V podnete generálny prokurátor poukázal na skutočnosť, že dňa 13. júna 2014 v obchodnoprávnom konaní právny zástupca žalobcu - spoločnosti ALFEX, a.s. predložil súdu uznanie záväzku z 24. augusta 2012, pričom neskorším znaleckým skúmaním bolo zistené, že podpis na predmetnej listine nie je pravým podpisom. Danú listinu predložil advokátsky koncipient právneho zástupcu, ktorý konal v mene a na účet obvineného, ktorý na pojednávaní disponoval informáciou, že uznanie záväzku podpísal G. J.. Podľa jeho názoru s prihliadnutím na premisu, že advokát koná v mene a na príkaz svojho klienta, nie je možné dospieť k inému záveru, že listinu - uznanie záväzku, ako aj informáciu o jej podpísaní J. mal právny zástupca od svojho klienta, teda obvineného konajúceho v mene spoločnosti ALFEX, a.s. Napadnuté rozhodnutie krajského súdu, podľa názoru generálneho prokurátora, obsahuje účelovo konštruovaný výklad a nesprávne vyhodnotené skutkové zistenia. Má za to, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obvinený mal iniciovať podpísanie uznania záväzku z 24. augusta 2012, túto listinu ako dôkaz do obchodnoprávneho konania predložil práve obvinený prostredníctvom jeho právneho zástupcu konajúceho v jeho mene a na jeho účet. Generálny prokurátor vyjadril presvedčenie, že porušenie zákona v prospech obvineného je zásadného významu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 5 Trestného poriadku, pretože v dôsledku porušenia zákona bol obvinený C. J. spod obžaloby oslobodený.

Ministerka spravodlivosti z vyššie uvedených dôvodov navrhla, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil, že napadnutým uznesením krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 12, § 285 písm. c), § 319 a § 322 ods. 3 Trestného poriadku v prospech obvineného, aby napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil, zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad a aby Okresnému súdu Banská Bystrica prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu ministerky spravodlivosti sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica, ktorá sa stotožnila s uvedenými argumentmi popísanými v dovolaní, ako aj s návrhom rozhodnutia. Vo svojom vyjadrení poukázala na názor prezentovaný už v odvolaní a to v tom duchu, že obvinený ako štatutárny orgán obchodnej spoločnosti, musel mať vedomosť o činnosti tejto spoločnosti, a že je „viac ako zrejmé“, že obvinený nielen vedel o obchodnoprávnom spore, ako aj o dôkazoch, ktoré boli v danom súdnom konaní predkladané.

K dovolaniu ministerky spravodlivosti sa prostredníctvom obhajkyne JUDr. Mgr. Ivany Švarcovej písomne vyjadril obvinený, ktorý má za to, že ani jeden z vykonaných dôkazov nevyvracia jeho obhajobu, založenú na tvrdení, že nemal vedomosť o tom, že v obchodnoprávnom konaní boli predložené dôkazy, ktoré vykazovali znaky faľšovania a že by mal vedomosť, že sfaľované listinné dôkazy mali byť použité ako pravé. Neexistujú žiadne, či už priame alebo nepriame dôkazy o tom, že to bol on, kto predložil sfaľovaný dôkaz (či dôkazy) do súdneho konania, respektíve, že by vedel o tom, že predložené dôkazy sú sfaľované alebo pozmenené. Taktiež sa nestotožňuje s domnienkou, že štatutárny orgán spoločnosti musí mať vedomosť o tom, aké dôkazy sú predkladané v mene spoločnosti do súdneho konania, nakoľko právne zastupovanie môže byť advokátom vykonávané aj autonómne, bez priameho zásahu klienta. Jeho právny zástupca konal v obchodnom spore výlučne sám bez

predchádzajúceho konzultovania a aprobovania tohto postupu s ním. Naďalej popiera vinu zo spáchania skutku a svoju obhajobu zakladá na tom, že nebolo preukázané, že mal k dispozícii zápisnicu z pojednávania vo veci sp. zn. 60Cb/163/2013, že vykonal konzultáciu so zvoleným právnym zástupcom v obchodnoprávnom konaní, a taktiež, že mal vedomosť o predložení sfaľšovaných listinných dôkazov. Obvinený mal byť taktiež v období rokov 2011 a 2014 zdravotne indisponovaný a jeho pracovné aktivity mal v tomto období zabezpečovať osobný asistent. Dovolaciemu súdu následne doručil správu o priebehu ochorenia z 15. júna 2022 vystavenú psychiatrom MUDr. E. E.. K písomznaleckému posudku Dr. R. D. uviedol, že hoci znalkyňa konštatovala, že podpisy na 4 listinách nie sú pravými podpismi G. J., teda sú sfaľšované, uvedené ešte neznamena, že sporné podpisy vyhotovil obvinený alebo, že o sfaľšovaní ich podpisov mal vedomosť. V konaní vykonané dôkazy nepostačujú na nepochybné konštatovanie jeho viny, a preto konajúce súdy naopak správne uplatnili zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného. V podstate z uvedených dôvodov obvinený C. J. navrhol, aby najvyšší súd dovolanie ministerky spravodlivosti podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) preskúmal vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané ministerkou spravodlivosti ako osobou oprávnenou a na podnet osoby, ktorej zákon právo na podanie dovolania nepriznáva (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné [§ 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku] z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku a za dodržania povinného zastúpenia obvineného obhajcom v dovolacom konaní (§ 373 ods. 2 Trestného poriadku).

Najvyšší súd viazaný dôvodmi dovolania (§ 385 ods. 1 Trestného poriadku) preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozhodnutia, proti ktorému podala ministerka spravodlivosti dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a dospel k záveru, že uplatnený dôvod dovolania (§ 371 ods. 3 Trestného poriadku) je daný, pretože súdy na podklade vykonaných dôkazov nesprávne použili zásadu v pochybnostiach v prospech páchatel'a.

Podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

Podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona, kto v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní

- a) predloží dôkaz, o ktorom vie, že je sfaľšovaný alebo pozmenený, na účel použiť ho ako pravý,
 - b) faľšuje, pozmení alebo marí dôkaz, alebo bráni v získaní dôkazu,
 - c) marí alebo bráni prítomnosti alebo výpovedi strany trestného konania, účastníka súdneho konania, alebo ich zástupcov v konaní, svedka, znalca, tlmočníka alebo prekladateľa, alebo
 - d) použije násilie, hrozbu násillia alebo hrozbu inej ťažkej ujmy, aby pôsobil na sudcu, stranu trestného konania, účastníka súdneho konania, svedka, znalca, tlmočníka, prekladateľa alebo na orgán činný v trestnom konaní,
- potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.

Podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plyní nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plyní nová premlčacia doba ohľadne tejto časti.

V trestnej veci obvineného C. J. bolo nepochybne preukázané, že v obchodno-právnom spore vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica, sp. zn. 60Cb/163/2013 o zaplatenie 63.078,81 Eur medzi žalobcom ALFEX, a.s, ktorej štatutárnym orgánom je obvinený C. J. a žalovaným Miroslav Uhrík - ELEKTROPROGRES, po začatí tohto súdneho konania a vznesení námietky premlčania nároku zo strany žalovaného, najskôr žalobca súdu predložil dôkaz Dodacie listy č. 2016, č. 2017 a č. 2043 (ďalej len „dodacie listy“) a neskôr jeho právny zástupca, respektíve jeho advokátska koncipientka na súdnom

pojednávani dňa 13. júna 2014 predložila dôkaz Uznanie záväzku z 24.8.2012 (ďalej len „uznanie záväzku“). Podpisy na 3 dodacích listoch a uznaní záväzku, ktoré boli predložené do súdneho konania ako dôkazy boli sfaľšované, respektíve neboli pravými podpismi toho času už zosnulého G. J.. Nepravosť podpisov na uvedených štyroch listinách bola konštatovaná súdnou znalkyňou z odboru písomoznalctvo, odvetvie ručné písmo PhDr. PaedDr. R. D.. Z nepravosti podpisov na uvedených listinách pri rozhodovaní vychádzali aj sudy v obchodnom právnom konaní (bod 25 „nepodpísal“ a 33 „...podpis nie je pravým podpisom.“, rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 60Cb/163/2013 z 29. novembra 2018) a listine s uznaním záväzku nepriznali účinky počatia plynutia novej 4-ročnej premlčacej doby podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka je právne významné aj pre dané trestné konanie, pretože s ohľadom na priebeh obchodného konania, v ktorom žalovaný nepoprel dodanie tovaru (!) (bod 25 rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 60Cb/163/2013 z 29.11.2018) a na procesné úkony strán, ich časovú následnosť, v podobe vznesenia námietky premlčania a následného predloženia sfaľšovanej listiny uznania záväzku, ktorej právnym účinkom by bolo práve nové plynutie 4-ročnej premlčacej lehoty, sa v okolnostiach daného prípadu javí ako pohnútkou k predloženiu sfaľšovaných listinných dôkazov súdu zamedziť premlčaniu nároku žalobcu v obchodnom konaní a zvýšiť pravdepodobnosť úspechu v súdnom konaní.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Ministerkou spravodlivosti namietaná vada je, aj podľa názoru dovolacieho súdu opodstatnená. Sudy nesprávne zistili skutkový stav, keď dospeli k pochybnostiam o vine obvineného, napriek tomu, že v trestnom konaní vykonaný dôkaz - zápisnica z pojednávania vo veci Okresného súdu Banská Bystrica z 24.10.2014, sp. zn. 60Cb/163/2013, spolu s inými v konaní vykonanými dôkazmi, jeho vinu preukazujú. Obsah zápisnice z pojednávania z 24. októbra 2014 s výpoveďou obvineného o okolnostiach podpisovania uznania záväzku G. J. (miesto, čas podpisu, použitie vzoru uznania záväzku a podnet na podpis uznania záväzku zo strany obvineného), treba v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotiť v súhrne s inými vykonanými dôkazmi, najmä s listinným dôkazom, ktorý konštatoval nepravosť podpisu. V kontexte týchto dôkazov výpoveď obvineného C. J. v časti jeho tvrdenia, že uznanie záväzku za jeho prítomnosti podpísal G. J., sa javí ako nepravdivá. Znak skutkovej podstaty trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v podobe: „...predložil dôkaz...“, v danej veci je spoľahlivo preukázaný s ohľadom na výpoveď obvineného „...ja som to (uznanie záväzku) potom dohľadal a doložili sme to do spisu - dodatočne.“ (strana 7, odsek 6 zápisnice z pojednávania z 24. októbra 2014). Predloženie uznania záväzku ako dôkazu do súdneho konania vo veci vedenej pod sp. zn. 60Cb/163/2013 obvineným teda nebola autonómna, či nezávislá aktivita jeho právneho zástupcu uskutočnená bez jeho vedomia. Práve naopak, listinné dôkazy do súdneho konania boli predložené na podklade aktivity obvineného a s jeho plným vedomím, hoci aj prostredníctvom advokátskej koncipientky. Ďalší znak skutkovej podstaty trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v podobe: „...o ktorom vie, že je sfaľšovaný alebo pozmenený...“ je taktiež spoľahlivo preukázaný výpoveďou obvineného: „Bolo to podpísané u nás v spoločnosti ALFEX, konkrétne v mojej kancelárii, bolo to podpísané v uvedený deň ráno, za prítomnosti kolegu pána T.“ (strana 5, odsek 3 zápisnice z pojednávania z 24. októbra 2014), ďalej: „Takéto uznanie dlhu používame bežne pri zaisťovaní pohľadávok... takže pre nás je to štandardné tlačivo, ktoré mám v systéme.“ (strana 5, odsek 5 zápisnice z pojednávania z 24. októbra 2014), „...ja som ho (p. J.) požiadal, aby sme toto (uznanie záväzku) spísali a on s tým nemal problém.“ (strana 5, odsek 7 zápisnice z pojednávania z 24. októbra 2014), „Ja“ (ako odpoveď na otázku kto predložil uznanie dlhu na podpis pánovi J., strana 6, odsek 3 zápisnice z pojednávania z 24. októbra 2014). Vyššie citované časti výpovede obvineného, ktorými sám seba označil za toho kto dal podnet na podpísanie uznania záväzku, tento dokument zabezpečil a bol svedkom podpisu tejto listiny (uznania záväzku pánom J.). Obvinený C. J. mal vedomosť o tom, že listina s uznaním záväzku, ktorú predložil súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 60Cb/163/2013, je sfaľšovaná.

Z vyššie uvedených dôvodov súdy nesprávne použili zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), pretože vykonanými dôkazmi bolo nepochybne a ponad rozumnú pochybnosť preukázané, že obvinený C. J. do súdneho konania predložil ako dôkaz listinu (uznanie záväzku z 24. augusta 2012) o ktorej vedel, že je sfaľovaná.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.